Op⁹ aūt magne ptātis eſt q̄ obicit
ſe illi q̄ ita fortis ē ut nō ſit ptās ſu
p terrā q̄ ei valeat cōparari: q̄ factus
eſt ut nullū tiᵉreret. Sed fortis xp̄s
ex deifica virtute ꝑualuit cōtra for
tē: et tulit arma ei⁹ ac ſpolia. Meri
to igit̄ ꝯueniebat xp̄m ꝯgredi: q̄ for
ti fortior erat. Nos aūt ꝓprie infir
mitatis ꝯſcij. occaſiones tēptacōnū
nobis facere non debem⁹. glō. ſup il
lud Math. 4. Duct⁹ ē ihs ⁊c̄. Nota
q̄ xp̄s nō ꝓceſſit ad pugnā niſi du
ct⁹ a ſpū ſancto: qui quos replet. ad
pugnā fortes facit: ſine hoc ſpū qui
ad pugnā vadit cito cadit. Hec di
cta ſūt ad cautelā in ꝯmūi. exceptis
forte q̄buſdā valde ꝑfc̄is de dīna g̃
cia ꝯfidentib⁹: qui vltro tēptatiōib⁹
ſe offerūt ut in hoc volūtario luctā
ne maior virt⁹ in ipſ̄ excreſcat. ſic ī
legendis ſcōꝝ plurimoꝝ legit̄: de ſcō
anthonio. machario. moyſe. paſto
re. iohe. martino ⁊c̄. Qd tñ non eſt
ꝑſumendū ab imꝑfc̄is. Pe. R. Tuci
us eſt ab extra temēcia pacienter
ferre: q̄ ꝓpria electione q̄d ſuſcipe.
Nec negligꝫ pi⁹ de⁹ tpe ꝯgruo ꝑuis
ſuis onus iugi ſui imponere: quod
ipſos viderit paratos ferre. Noſtrum
ergo eſt humeros ſupponere: dei eit
on⁹ imponere. Albtus Aliud ē tēp
tari a deo ꝑ tribulacōnē ſicut ꝓpha
dicit ꝓba me dn̄e et tempta me. Et
aliud temptari a dyabolo ꝑ illicito
rū ſuggeſtionē. Et quidē ꝑmū ꝑn̄t
petere aliq̄ magni viri exꝑti vires
ſuas: ut hic vrat hic ſecet ne ſaucij
vadāt in ignem purgatorij vel īfer
ni: ſꝫ ſcḋm nullus ōnino debet pe
tere Vlric⁹. Temptatio dīna inq̄tum

ordinat̄ ad bonū appetibilis ē: ſꝫ ꝓp
ter dubiū nr̄e infirmitatis nō debet
deſiderari niſi ſub ꝯdicōe ſi deus ſcit
nos ꝑ ipā ꝫ n̄ cadē. Bern⁹. ſi cui vna
tēptacō tollit̄: alīā pauid⁹ expectet.

De tēptacōis mltiplici inſtācia. Ca.

Petrus. Adūſarius vr̄ dy
abol⁹ tāq̄ leo rugiēs circu
it q̄rens quē deuoret. A
mos. 3. Leo rugiet q̄s non timebit.
Oſee. xi. Leo rugiet et formidabūt
filij maris. Ne aūt fideles putarent
tm̄mō fugiend̄ a facie leonis. i. potē
tiſſimi tēptatoris: idcirco ſcriptā rur
ſum admonet multomagis cauēdū
a venenata ſuaſione ſerpētis. 2. co.
xi. Timeo ne ſicut ſerpēs euā ſedu
xit aſtucia ſua: ita corrūpant̄ ſenſ⁹
vr̄i et excidant a ſimplicitate q̄ eſt
in xp̄o. Glō. ſup illud p̄s. 90. Sup
aſpidē et baſiliſcū ambulabis et cō
culcabis leonē et draconē. Hec om
nia nomina dyabolo ꝯueniunt. Ip
ſe enim eſt aſpis cum occulte ꝑcu
tit: baſiliſcus cum palam venenato
flatu nocet. Leo dum perſequitur vi
olenter: Draco cum deuorat negli
gentes. Auguſtin⁹. Plus timend⁹
eſt draco inſidians: q̄ leo fremens.
Criſoſt. vel Beda. Aliquādo hoſtis
nos temptare intermittit: et quan
do in temptatiōe non preualet: a no
bis vſqꝫ ad tempus aliud recedit,
vel ſic. non ut illate malicie finē ꝑ
beat. ſꝫ vt corda que ꝑ quietem ſecu
ra reddiderit: repētē ⁊c̄. vt q̄ſi ſecu
ros inueniēs repēte rediēs facilius
inopinat⁹ irrūpat. Leo pp̄. Nō deſi
nit antiqu⁹ hoſtis trāſſigurās ſe in
angelū lucis deceptionum laqueos
vbiqꝫ pretendē: ut quoq̄ mō fidē
valeat credentiū corrūpere. Nouit

em̄ cui adhibeat eſtus cupiditatis:
cui illecebras gule ingerat: cui ap-
ponat incitamēta luxurie: cui infun
dat virus inuidie. Nouit quē mero-
re cōturbet: quem gaudio fallat. quē
metu opprimat: quem admiracione
ſeducat. Omniū diſcutit conſuetudi
nem: ventilat curas. ſcrutatur affec
tus. Et ibi querit cauſas nocendi:
vbi quēqꝫ ſtudioſius viderit occupa
ri. Gregorius. Intuet̄ hoſtis mores
cuiuſcumqꝫ. cui vitio ſunt ꝓpinqui. et
illa apponit ante faciem ad que cog-
noſcit facilius inclinari mentem: dū
qꝫ in ꝓprio certamine ſuccūbere ſe
conſiderat. ad alia tēptacionū bella
reſtaurat. Ieroˀ. Cū venerimus ad
colloquiū dn̄i: grande odium mere-
mur inimici. Multa quoqꝫ preſtigia
ſunt eius et innumerabiles laquei:
quibus anime capiuntur humane.
Ambroſiˀ. Anima nūq̄ a corpe vin
ceretur: niſi prius a dyabolo tenere
tur. Tunc em̄ maxime inſidiat̄ dya
bolus: qn̄ in nobis videt paſſiones
iracundie aliquas generari. Nulla
mens eſt nulla aīa: que nō recipiat
eciā malarū motus agreſtes cogita
cōnū. Yſidorˀ. Dyaˀ ſerpēs ē lubri-
cus: cuius ſi capiti ideſt prime ſugge
ſtioni nō reſiſtit̄: totus in intima cor-
dis dū nō ſentit̄ intra illabit̄. Cipri-
anus. Lata et ſpacioſa itinerā vite ſe
cularis: illic illecebre et mortifere vo-
luptates: illic dyabolus blandit̄ ut
fallat: arridet ut noceat: allicit ut
occidat. Be. ra. Dyabolus mali au-
ctor, nequicie origo, rerum hoſtis. cor
ruptor ſeculi: hominis ſemp inimi-
cus. Ille laqueos tendit. lapſus pa-
rat. foueas fodit: aptat ruinas. ſti
mulat corpa. pūgit animas. cogita-
ciones ſuggerit. immittit iras. dat vir
tutes odio. vicia addit amori. erro-
res ſerit. diſcordias nutrit. pacē tur
bat. affectus diſſipat. hūana violat:
diuina temptat. Gregoriˀ. Lupus
malignus ſpūs ē qui mentes fideli-
um in temptacōne dilaniat. Nā aliū
in luxuriam ptrahit. aliū in auarici
am accendit. alium in ſupbiā erigit.
aliū p iracūdiam diuidit. hunc inui-
dia ſtimulat. illum fallacia ſupplā-
tat. Prius complectionem viuiuſcu-
iuſqꝫ antiquus aduerſarius ꝓſpi-
cit: et tunc temptacōnis laqueos op
ponit. Alius namqꝫ letis. alius triſti
bus. alius timidis: aliˀ elatis mori
bus exiſtit. Quo igitur aduerſariˀ
occultus facile capiat: vicinas cōple
ctionibus decepcōnes parat. Et q̄a
leticie voluptas iuxta eſt: letis mo-
ribus luxuriam ꝓponit. Et quia tri-
ſticia in iram facile labitur: triſtibꝫ
pcc̄m diſcordie porrigit. Quia vero
timidi ſupplicia formidant: pauen-
tibus terrores intentat. Et quia e-
latos extolli laudibꝫ conſpicit: eos
ad quodcūqꝫ voluerit blandis fauo
ribus trahit. Singulis igitur hoī-
bus. vicijs conuenientibꝫ inſidiatur.
Proſper. Temptat dyabolˀ ſpeci-
aliter ſex modis. In bonis p elacio-
nem. in malis p deſperacionem: In
ocio p luxuriam. in negotio p turba
cionem: in iuſticia per crudelitatem.
in miſericordia p adulacionem. Yſi
dorus. Dyabolus qn̄do decipere quē
q̄m q̄rit. pus naturā viuiuſcuiuſqꝫ i
tedit: et inde applicat vn̄ aptū hoīe

ad peccādū inſpexerit · Orige. Legit
dyabolꝰ eloq̄a diuīa nō vt melioꝛ fi/
eret: ſꝫ ut alios deciperꝫ. Criſ. Quaſ/
dā ſcripturas ꝓfert dyabolꝰ tāq̄ ſu/
ꝑbus: quaſdā vero tacet tāq̄ aſtu/
tus. Mgr̄ ſnīaꝝ. Qui ꝑus ꝑ ſuꝑbiā
fuerat dyabolꝰ .i. deorſū lapſus: ze/
lo inuidie factus eſt ſathā .i. aduſariꝰ.
Vidit em̄ ibi ꝑ obedie hūilitatē hoi/
nē poſſe aſcēdere: vnde ipē ꝑ ſuꝑbiā
corruerat. Dyoꝰ. In demonibꝫ data
naturalia nō ſūt mutata · ſꝫ manſe/
rūt integra et ſplēdidiſſima: intelli/
ge quo ad intellcm̄ ſpeculatiuū nō
electiuū. ſcḋm doc. Viget em̄ · vt Au/
gꝰ · et yſi · dicūt acumine triplicis ſci/
encie: ſcꝫ ſubtilitate nature intellā/
ue · expiēcia tempoꝝ · et reuelacōne
ſcōꝝ angeloꝝ ex iuſſu dei · Itē qui/
dā. Inualuit antiquꝰ hoſtis callidꝰ
inuiſibilis et indefeſſus: cuiꝰ crudeli/
tas ōnino miteſcē neſcit · Armauit
ſe multis adiutoribꝰ foris: maliſq̄ꝫ
viribꝫ nr̄is intus · Malas cogitacō/
nes immittit · ſanguinibꝫ nr̄is ſe im/
ſcet: exterioraq̄ꝫ delcābilia ſenſibꝰ
offert. Greg. Dyabolꝰ ſꝑ nos īpugt̄:
vt tādem nos tedio vincat · Caueā/
mꝰ igit̄ nos · ꝛc.

De diuīa ꝓtectiōe in quolibet tēp/
tacōis ꝯgreſſu. Ca. s.

Paulꝰ · Fidelis deꝰ q̄ nō pa/
tiet̄ vos tēptari ſuꝑ id qḋ
poteſtis: ſꝫ faciet cū tēpta/
cōe et ꝓuētū ut poſſitis ſuſtinē. Glo.
ibidē. Verꝰ ē deꝰ in ꝓmiſſis. q̄ ſe ꝓte/
ctorē elcōꝝ ſuoꝝ fore ꝓmiſit: q̄ vel
cadere nō ſinit vel a caſu erigit. Qui
em̄ dat temptāti dyabolo licēciam:
ipſe dat temptatis miām ne deficiāt
in lucta · Hoc aūt fit ꝑ humilitatē.
Humilitas em̄ cuſtodit in ōni tēp/
tacōe: ut illi non crepēt in fornace.
qui non habēt ventum ſuꝑbie. In ꝑſ/
ſura igit̄ vel de neccitate nō debet ho/
mo diffidere de deo: auxiliū hūanum
requirendo. Augꝰ. Venit xp̄s et al/
ligauit dyabolū. Sed dicit aliquis.
Si alligatus ē. quare adhuc tm̄ ꝑ/
ualet: Verꝰ eſt frēs kariſſimi: mul/
tū preualet: ſꝫ tepidis ⁊ negligētibꝫ.
et deum in veritate non timētibꝫ do/
minat̄ · Alligatus ē enim tanq̄ in/
nexꝰ canis: et neminē poteſt morde/
re niſi eū q̄ ſe ad illū vltro mortifeā
ſecuritate ꝯiūxerit. Iā videte frēs q̄
ſtultus ille homo ē: quē canis in ca/
thena poſitus mordet · Tu te ad illū
ꝑ voluptates et cupiditates ſeculi
noli coniūgere: ille ad te non preſu/
mit accedere · Latrare pōt · ſollicita/
re poteſt: mordere ōnino non pt̄ niſi
volētem · Non em̄ cogēdo ſed ſuadē/
do nocet: nec extorquet a nobis cō/
ſenſū ſed petit · Criſ. Non tam diu
hoīes dei dyabolꝰ temptat q̄diu
vult: ſꝫ q̄diu xp̄s ꝑmittit. Et ſi eum
ꝑmittat pauliſper tēptare ad no/
ſtrā vtilitatem: tamē repellit ꝓpter
noſtrā infirmitatē. Bern. Pōt ini/
micus excitare temptationis motū:
ſꝫ in te eſt ſi volueris dare vel nega/
re conſenſū · Leo pp̄ · Sapiencia dei
plenꝰ ſciens ſtudiū religionis labo/
rem hr̄e certaminis. ut ꝓuiderꝫ pug/
ne periculū. ante admonuit pugnatu/
rum: ne forſitā ſi ad ignorātem tēp/
tatoꝛ accederet. imparatum citius
vulneraret. Ait ergo · Fili accedens
ad ſeruitutem dei ſta in timore: et